

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epitome In Qvatro Lib. Sententiarvm M. Petri Lombardi

Spina, Claudius de

Parisiis, 1551

23. de Dei permissione in actu tentandi & scientia Adæ ante lapsum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38840

E P I T O M E
DE DEI PERMISSIONE,
in actu tentandi, & scientia
Adæ ante lapsum.

D I S T I N C T. Vigefimæ tertie
C A P. Primum.

Non incongruum si Deus hominem quem creauit, peccare permiserit: aut quem futurũ malum præsciuerit, creauerit.

Non esset, inquit August. laudabile homini, si ideo bene viuere possit, quia l. ii. su. nemo malè viuere suaderet, quũ in natura posse, & in potestate haberet velle non cõsentire suadeti, deo iuuante: & est glorioſũ non consentire q̃ tentari non posse. Mouen 3. q. li. tur etiã quidam dicentes, Cur creauit Deus eo. c. 9 quos futuros malos præsciebat? Quia præuidit de malis eorũ quid boni esset facturus. Sic enim eos fecit, vt relinqueret eis vnde aliquid facerēt. & si culpabiliter aliquid facerent, illum de se laudabiliter operantẽ inuenirent. A se habent voluntatem malam, ab illo naturam bonam, & iustam pœnam. Frustra ergo dicitur, Non deberet Deus creare quos malos futuros præsciebat. Sciebat enĩ bonis profuturos, & iustè pro mala voluntate puniendos. Addunt etiam Deum debere talem facere hominem, qui nollet omnino peccare. Concedimus quidem melio Cap. 7

folio 72. a

2.

rem naturam esse, quæ omnino peccare nollet: concedant & ipsi non esse malam, quæ talis facta est, vt posset non peccare si vellet, & iustè punitam, quæ voluntate, non necessitate peccauit. Nam secundum animam rationalis fuit homo, habens discretionem boni ac mali, sciētiam quoque rerum creatarum, & cognitionem veritatis.

CAP. Secundum. Mox conditus homo triplicem cognitionem (in qua per temporum interualla non profecit) infusam accepit.

Homo mox conditus triplicem habuit cognitionem, scilicet rerum propter se factarum, & creatoris, & sui. Et ad illam non studio vel disciplina aliqua per temporum interualla profecit. Rerum quippe cognitionē accepit, quū nō ipse creator, vel angelus aliquis, sed homo omnibus animantibus nomina indiderit: vt ostenderetur quod singulorum notitiam homo ipse habuerit. Quæ enim propter illum creata erant, & ab illo regenda & disponenda erant. Horum omnium & scientiam illi Deus tribuit, & prouidentiam curamque reliquit: quia (vt ait uersorū he Apost.) non est Deo cura de bobus. Cogni res tionem quoque creatoris primus homo habuisse creditur. Nam cognouit à quo creatus fuerat, non eo modo cognoscendi quo

ex auditu percipitur, quo modo absens à cre-
dentibus quæritur: sed quadam interiori in-
spiratione, qua Dei præsentiam contēplaba-
tur: non tamen ita excellenter, sicut post hāc ^{1. ca. 11.}
vitam Sancti visuri sunt: neque ita in ænig-
mate, qualiter in hac vita videmus. Porro
fui cognitionem talē accepit, ut & quid de-
beret superiori, & quid æquali & inferiori,
non ignoraret: Conditionē quoque suam &
ordinē, scil. qualis facta esset, & quāliter in-
cedere deberet, quid agere, & quid cauere,
intellexit. Si horum noticiam nō habuisset,
non esset reus prævaricationis. Accepit enim
scientiam & præceptum eorum quæ facien-
da erant: sed non habuit præscientiam eo-
rum quæ futura erant. Non fuit ergo præ-
scius sui casus, sicut & de Angelis diximus, ^{Lib. II. cap. 18.}
secundum August. sup. Gen.

Adā diui
nā essentiā
videbat.

Homo non
præsciuit
casum suū.

DE ADIVTORIO PER QVOD
homo ante lapsum stare potuit.

D I S T I N C T. Vigesima quartæ
C A P. Primum.

Per potentiam naturalem homo ante
lapsum potuit peccatum vitare.

Sciendū est igitur quòd homini in crea-
tione (sicut de Angelis diximus) datum
est per gratiam auxilium, quod utique
fuit libertas arbitrij incorrupta, & volunta-